Dosarul civil nr. 2-810/2026
2-26026863-09-2-04032026

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

05 mai 2026 mun. Bălţi

Judecătoria Bălţi (sediul central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Snejana Dubceac
Grefier Maria-Luiza Repeșco
Cu participarea
Avocaților Diana Sanduleac, Duca Denis

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Moțoc Corina împotriva lui Sufrai Roman în calitate de intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Nord-Vest, ATAS Nord-Est privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere copiilor minori

a constatat:

1. Reclamanta Moțoc Corina la data de 04 martie 2026, prin intermediul avocatului Diana Sanduleac a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sufrai Roman în calitate de intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Nord-Vest, ATAS Nord-Est privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere copiilor minori.
2. În motivarea cererii reclamata a indicat că, cu pârâtul, Sufrai Roman a încheiat căsătoria la 29.08.2013, căsătorie înregistrată la OSC Bălți sub nr. 590. După încheierea căsătoriei nu a schimbat numele de familie. La moment cu pârâtul nu mai trăiesc ca o familie din motivul că nu corespund cu caracterele, de câteva ori au depus cerere de desfacerea a căsătoriei la OSC, însă din cauza că pârâtul pleca la muncă peste hotare nu a fost posibil de finisat această procedură pe cale extrajudiciară.
3. A specificat reclamanta că, cu pârâtul au încercat de nenumărate ori să păstreze familia, însă încercările nu s-au soldat cu careva rezultate pozitive. Din aceste motive consideră inoportună menținerea familiei, și consideră că au eșuat și toate încercările de împăcare.
4. A reținut reclamanta că, în timpul căsătoriei s-au născut doi copii: fiica ***** și fiica ***** a.n. *****, care sunt la întreținerea și educația reclamantei. Din motivul că pârâtul nu este angajat oficial în câmpul muncii în țară, dar activează peste hotarele țării în ***** și are un salariu de 3000 euro lunar, consideră reclamanta că este necesar de solicitat încasarea pensie alimentare în sumă bănească fixă.
5. Totodată, a susținut reclamanta că, la moment copii comuni *****, locuiesc împreună cu mama lor, Moțoc Corina dar ținând cont de faptul că oficial între părinții copilului nu este un acord cu privire la domiciliul copiilor minori comuni, consideră necesar stabilirea domiciliul

copiilor minori de către instanța de judecată.

6. A solicitat reclamanta: admiterea cererii de chemare în judecată; desfacerea căsătoriei încheiate între Sufrai Roman și Moțoc Corina înregistrată la OSC Bălți la 29.08.2013 sub nr. 590; după desfacerea căsătoriei reclamanta dorește să rămână cu numele de familie ”Moțoc”. Încasarea din contul pârâtului Sufrai Roman în contul reclamantei Moțoc Corina pensie alimentară pentru întreținerea copiilor minori ***** în mărime de a câte 5000 lei lunar de la momentul depunerii prezentei cereri de chemare în judecată și până la împlinirea majoratului copiilor minori; stabilirea domiciliul copiilor minori ***** împreună cu mama lor Moțoc Corina; precum și încasarea din contul pârâtului cheltuielile de judecată în sumă totală de 7900 lei care constau din cheltuieli de asistență juridică, plata taxei de stat și plată taxei de timbru.

Declarațiile părților în cadrul ședinței de judecată:

7. Reprezentantul reclamantei Moțoc Corina, avocat Diana Sanduleac, în cadrul ședinței de judecată a susținut cerere de chemare în judecată din motive de fapt și de drept invocate. A solicitat admiterea acesteia, desfacerea căsătoriei încheiate între Moțoc Corina și Sufrai Roman, stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama Moțoc Corina, încasarea din contul pârâtului Sufrai Roman pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 5.000 lei lunar până la atingerea majoratului de către copii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamanta compuse din taxa de stat și taxa de timbru achitate la depunerea cererii în sumă de 900 lei și cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 7000 lei. La fel, a specificat că pârâtul lucrează în *****, iar, în urma verificării informațiilor disponibile pe internet, s-a constatat că salariul minim în ***** este de aproximativ 3.000 de euro. Astfel, consideră că pensia de întreținere a copiilor minori, în cuantum de 5.000 de lei pentru fiecare copil, este una rezonabilă în raport cu venitul aproximativ al pârâtului.
8. La întrebările instanței, reprezentantul reclamantei a indicat că nu deține informații cu privire la venitul oficial al pârâtului, iar informația anexată la materialele cauzei reprezintă informații obținute din surse disponibile pe internet.
9. Reprezentantul pârâtului Sufrai Roman, avocatul Denis Duca, a pledat pentru admiterea parțială a cererii de chemare în judecată, declarând că pârâtul este de acord cu desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama. A mai susținut că Sufrai Roman este de acord să achite pensia de întreținere a copiilor minori în cuantum de 2.000 de lei lunar pentru fiecare copil, în condițiile în care nu are un loc stabil de muncă în *****, lucrând ocazional. La fel, a menționat că informația prezentată de reclamantă cu privire la venitul minim în ***** nu constituie un act oficial, iar pârâtul nu are un loc de muncă oficial și un venit stabil. Mai mult, potrivit datelor Biroului Național de Statistică, minimul de existență pentru copiii cu vârsta cuprinsă între 7 și 17 ani constituie 3.769,60 lei, iar în acest sens consideră că pensia de întreținere în cuantum de 2.000 de lei pentru fiecare copil este una rezonabilă. Totodată, a solicitat respingerea cerinței privind încasarea cheltuielilor de judecată, or, pârâtul a fost de acord atât cu desfacerea căsătoriei, cât și cu stabilirea domiciliului copiilor, nefiind necesară, în acest sens, sesizarea instanței de judecată. Astfel, din partea reclamantei nu au fost întreprinse acțiuni în vederea soluționării litigiului pe cale

amiabilă. Prin urmare, în temeiul art. 97 din Codul de procedură civilă, o parte din cheltuielile suportate de reclamantă urmează să rămână în sarcina acesteia, or, pârâtul a recunoscut parțial pretențiile.

10. Pârâtul Sufrai Roman în cadrul ședinței de judecată a susținut cele expuse de reprezentantul său, specificând că acordă ajutor material copiilor minori lunar după posibilitățile sale financiare. La fel, a susținut că a întreținut copii cumpărând haine, produse alimentare, și toate necesare, precum și transferând sumele bănești.

11. Reprezentantul intervenientului accesoriu ATAS Nord-Nord-Vest, Ana Melnicenco în cadrul ședinței de judecată a lăsat la discreția instanței decizia privind stabilirea domiciliului copiilor minori.

12. Reprezentantul intervenientului accesoriu ATAS Nord-Est, în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat.

13. La acest capitol instanța notează că din partea ultimelor a parvenit cerere prin care s-a indicat că Sufrai Roman are domiciliu oficial în s.***** dar când revine în țară locuiește în mun. ***** str.*****. Conform informației prezentate de către asistentul social comunitar din s. *****Sufrai Roman nu se află și nu locuiește pe teritoriul localității de mai mult de 10 ani. În acest sens Autoritatea tutelară teritorială ***** nu se poate expune asupra fondului prezentei cauzei din lipsa competenței teritoriale. (f.d.27-28)

14. Având în vedere cele enunțate, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa intervenientului accesoriu ATAS Nord-Est.

Aprecierea instanței:

15. Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei civile, apreciind pretențiile formulate în acțiune în raport cu probele prezentate, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă parțial, reieșind din următoarele considerente:

16. ***Cu referire la cerința privind desfacerea căsătoriei, instanța reține următoarele:***

17. Conform art.2 alin.(3) Codul familiei, relaţiile familiale sunt bazate pe următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

18. Conform art. 33 alin.(2) Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorț (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soți ori a tutorelui soțului declarat incapabil.

19. În ședința de judecată s-a constatat că, Moțoc Corina și Sufrai Roman au încheiat căsătoria la data de 29 august 2013, înregistrată și trecută în Registrul actelor de stare civilă sub nr.590 de către OSC ***** fapt dovedit prin certificat de căsătoriei nr. CS-V 1084886. (f.d.8)

20. La fel, s-a stabilit că părțile au doi copii minori *****fapt confirmat prin certificat de naștere seria/nr. NA-VI 1926391 și ***** fapt confirmat prin certificat de naștere seria/nr. NA-VI

3501201. (f.d.9,10)

21. Tot, în cadrul ședinței de judecată, instanța a stabilit că soții nu mai locuiesc împreună și nu mai duc o gospodărie comună.

22. Având în vedere aceste circumstanțe, instanța are suficiente temeiuri de a considera că căsătoria între Moțoc Corina și Sufrai Roman nu poate fi menținută.

23. La caz, instanța de judecată reține că legislația familială nu definește motivele pentru divorț, însă conform art. 37 alin. (3) Codul Familiei, instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile.

24. Prin urmare, instanța consideră că conviețuirea părților în calitate de soți și păstrarea familiei acestora în continuare sunt imposibile, motiv pentru care desfacerea căsătoriei se impune ca o necesitate la caz, având în vedere că în cadrul examinării cauzei nu au fost stabilite careva temeiuri care ar face posibilă continuarea conviețuirii soților și păstrarea familiei. Or, căsătoria se întemeiază pe consimțirea liberă a soților, pe grija și afecțiune reciprocă, iar la caz, relațiile matrimoniale dintre soți au încetat definitiv, reclamanta exprimând neezitant și peremptoriu intenția necondiționată de a desface căsătoria, indicând că viața în comun a eșuat și fără îndoială, nu poate continua.

25. În aceste condiții este necesar de subliniat că, căsătoria este o uniune liber consimțită și nici o persoană nu poate fi impusă să încheie sau să păstreze o căsătorie împotriva voinței sale. Or, dreptul la viață privată și de familie presupune atât dreptul de a încheia o căsătorie, cât și dreptul de a o desface.

26. Este de remarcat că, CEDO a statuat că nici art.8 şi nici art.12 din CEDO nu garantează dreptul la divorţ (*Johnston şi alţii versus Irlanda, hotărârea din 18 decembrie 1986*). Însă, nerecunoaşterea dreptului de a divorţa nu echivalează cu absenţa oricărei protecţii convenţionale.

27. CEDO s-a pronunţat în mai multe rânduri cu privire la punerea în aplicare a procedurii de divorţ, putând fi identificate elemente care puteau aduce atingere efectivităţii dreptului la căsătorie, astfel că se ajunge la situaţia în care, deşi un drept nu este recunoscut şi garantat de Convenţie, el beneficiază de o anumită protecţie în mod indirect (*Valérie Gas şi Nathalie Dubois versus Franţa, hotărârea din 31 august 2010; R.R. versus Polonia, hotărârea din 26 mai 2011*).

28. Mai mult ca atât, potrivit declarațiilor reprezentantului pârâtului date în cadrul ședinței de judecată, precum și a pârâtului Sufrai Roman, ultimul este de acord cu desfacerea căsătoriei.

29. Astfel, din considerentele menționate, ținând cont de motivele de divorț invocate, și reeșind din poziţia fermă a părților privind imposibilitatea de a convieţui împreună, instanţa de judecată ajunge la concluzia că buna convieţuire a soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile, din care motive căsătoria încheiată la data de 29 august 2013, la OSC ***** între Sufrai Roman şi Moţoc Corina, înregistrată în Registrul actelor de stare civilă sub nr.590, urmează a fi desfăcută, deoarece neadmiterea divorțului ar însemna îngrădirea libertății soților, întrucât fiecare din aceștia trebuie să aibă dreptul de a cere desfacerea căsătoriei a cărei continuare a devenit imposibilă pentru ei.

30. ***Cu privire la stabilire domiciliului copiilor minori *****, cu mama Moțoc Corina, instanța va reține următoarele:***

31. Potrivit art.6 Codul Familiei, persoanele fizice îşi realizează de sine stătător drepturile ce le aparţin şi iau naştere din relaţiile familiale, dacă prezentul cod nu prevede altfel. Realizarea drepturilor şi îndeplinirea obligaţiilor familiale nu trebuie să lezeze drepturile, obligaţiile, libertăţile şi interesele legitime ale altor membri ai familiei şi ale altor persoane.

32. În conformitate cu art.38 alin.(1) Codul familiei, la desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicînd mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni.

33. Potrivit prevederilor art.38 alin.(2) lit. d) Codul familiei, în cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

34. La fel, instanța de judecată reține prevederile art.63 alin.(1) și alin.(2) Codul Familiei, potrivit cărora în cazul cînd părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.).

35. Potrivit art.63 alin.(3) Codul Familiei, La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, care va conţine, după caz, şi informaţia disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial.

36. Tot în acest sens, instanța atestă și prevederile art.73 Codul familiei, unde se menționează că, la examinarea de către instanţa judecătorească a litigiilor privind educaţia copilului este obligatorie participarea autorităţii tutelare teritoriale. Autoritatea tutelară teritorială este obligată să examineze condiţiile de trai ale copilului şi ale persoanei care pretinde la educaţia copilului şi să prezinte instanţei judecătoreşti avizul respectiv.

37. Prin materialele cauzei se atestă că părțile Moțoc Corina și Sufrai Roman au doi copii minori *****fapt confirmat prin certificat de naștere seria/nr. NA-VI 1926391 și ***** fapt confirmat prin certificat de naștere seria/nr. NA-VI 3501201.

38. Reclamanta Moțoc Corina a solicitat stabilirea domiciliului copiilor minori Sufrai Mula și *****, cu mama Moțoc Corina, având în vedere că ea are grijă de copii, copiii aflându-se cu dânsa.

39. Indică instanța că, conform anchetei sociale evaluare inițială din 25 martie 2026, prezentate de ATAS Nord-Nord-Vest, s-au cercetat condițiile de trai a familiei Moțoc. Astfel, s-a stabilit că copiii locuiesc în mun. *****mpreună cu Corina Moțoc, în apartament la bloc constituit din trei odăi, conectat la utilitățile comunale (gaze naturale, energie termică,

energic electrică, apă etc). Starea igienico-sanitară a bunului imobil aflat în proprietate corespunde normelor, în locuință sunt create condiții favorabile pentru creșterea și educarea copiilor. Apartamentul este amenajat cu strictul necesar pentru confortul copiilor. (f.d.34)

40. Totodată, potrivit avizului privind determinarea domiciliului copiilor minori ***** și *****, din 15 aprilie 2026 prezentate de ATAS Nord-Nord-Vest, s-a reținut că, conform anchetei sociale, evaluarea inițială din data de 25 martie 2026 copiii locuiesc în mun. *****mpreună cu mama Corina Moțoc, în apartament la bloc constituit din trei odăi, conectat la utilitățile comunale (gaze naturale, energie termică, energie electrică, apă etc). Starea igienico-sanitară a bunului imobil aflat în proprietate corespunde normelor. În locuință sunt create condiții favorabile pentru creșterea și educarea copiilor. Apartamentul este amenajat cu strictul necesar pentru confortul copiilor. Venitul lunar al familiei este constituit din salariul neoficial al Corinei Moțoc și remitențe din partea lui Roman Sufrai în mărime de 10.000 lei. Condițiile de trai permit dezvoltarea armonioasă a copiilor, la momentul vizitei în familie, nu au fost identificate patologii familiale. Totodată, s-a stabilit că copilul ***** dorește ca părinții să locuiască împreună. Atenționează autoritatea tutelară că, raportul psihologie pe numele copilului, Alexandra Sufrai, nu a fost posibil de realizat, dat fiind faptul vârstei fragede a copilului. În acest sens, luând-se în considerare alți factori, ce indică asupra bunăstării copilului, cum ar fi: siguranța, sănătatea, realizarea, afecțiunea, activismul, respectul, responsabilitatea și incluziunea. În consecința evaluărilor efectuate, reieșind din cele relatate, în interesul superior al copiilor, autoritatea tutelară, lasă la discreția instanței de judecată să stabilească domiciliul copiilor *****

41. La fel, la materialele cauzei a fost prezentată cerere/explicație întocmite de copilului minori Sufrai Mila în prezența specialistului psiholog în cadrul DCPF a STAS, potrivit căreia copilul a declarat că dorește ca părinții să se împace. (f.d.37)

42. Instanța notează că, în cadrul ședinței de judecată, pârâtul Sufrai Roman, reprezentat de avocat Denis Duca, a pledat de acord cu stabilirea domiciliului copiilor minori ***** cu mama Moțoc Corina.

43. Instanța consideră important de menționat prevederile art.38 alin.(1) şi lit. d) alin.(2) Codul Familiei, care stipulează că la desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicînd mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni. În cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată: d) să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

44. Având în vedere cele stabilite în cadrul examinării cauzei, precum și ținând cont de faptul că pârâtul, prin intermediul reprezentantului său în cadrul ședinței de judecată a exprimat acordul cu acțiune formulată în latura cerințelor prind stabilirea domiciliului copilului minori cu mama, consideră instanța că, domiciliul copiilor minor ***** urmează a fi stabilit cu mama Moțoc Corina.

45. În sprijinul soluției adoptate, instanța de judecată relevă și prevederile actelor internaționale, la care Republica Moldova este parte.

46. O importanță deosebită prezintă prevederile art.9 alin.1 al Convenției internaționale cu privire la Drepturile copilului, potrivit cărora statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltratați sau neglijați de părinți sau în cazul în care părinții trăiesc separat și se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reședință a copilului.

47. În astfel de circumstanțe, reieșind din cele stabilite, ținând cont de vârsta copiilor minori și de atașamentul acestora față de mamă, instanța de judecată va determina domiciliul copiilor minori ***** cu mama Moțoc Corina. Totodată, instanța va ține cont și de acordul pârâtului în acest sens.

48. ***Cu referire la cerința reclamantei privind încasarea din contul pârâtului Sufrai Roman pensiei de întreținere a copiilor minori *****, instanța de judecată reține următoarele:***

49. Conform prevederilor art.46 Codul familiei, drepturile şi obligaţiile reciproce ale părinţilor şi copiilor rezultă din proveniența copiilor, atestată în modul stabilit de lege.

50. În conformitate cu art. 58 alin. (1) Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

51. Potrivit art. 60 alin. (1) și (2) din Codul familiei, părinţii au dreptul şi sunt obligaţi să şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

52. Conform art.74 alin. (1), (2) și (3) Codul familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

53. În conformitate cu art.75 Codul familiei, (1) Pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii şi 1/2 - pentru 3 şi mai mulţi copii. (2) Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.

54. Potrivit art. 76 alin. (1) și (2) Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform

art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinînduse cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

55. La caz, instanța de judecată relevă și faptul că instanţele de judecată urmează a ţine cont de principiul interesului superior al copilului, consacrat la art.9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova este parte, de menţinerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinţi care nu se află în relaţie de căsătorie, precum şi de proporţionalitatea cuantumului pensiei de întreţinere pentru fiecare copil în parte. Totodată, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor, instanțele judecătorești vor ține cont și de dispozițiile art.58 alin.(1) și art.74 alin.(1) Codul familiei, care expres prevăd că părinții au drepturi și obligaţii egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

56. Prin urmare, în soluționarea prezentei cerințe, instanța urmează să stabilească, pe de o parte, necesitățile copiilor minori, iar, pe de altă parte, posibilitățile materiale și familiale ale ambilor părinți, astfel încât cuantumul pensiei de întreținere să fie unul proporțional, rezonabil și apt să asigure respectarea interesului superior al copiilor.

57. Așadar, materialele cauzei atestă că, Sufrai Roman și Moțoc Corina sunt părinți copiilor minori ***** și *****, fapt confirmat prin certificate de naștere a copiilor anexate la materialele cauzei, iar în astfel de circumstanțe întreținerea copiilor minori îi revine ambilor părinți, conform legii.

58. Totodată, între părți nu a fost încheiat un contract privind întreținerea materială a copiilor minori, iar părțile nu au convenit asupra cuantumului pensiei de întreținere. În aceste condiții, în temeiul art.74 alin.(3) din Codul familiei, pensia de întreținere urmează a fi stabilită pe cale judecătorească.

59. Reține instanța, că legislația în vigoare prevede expres două forme de încasare a pensiei de întreținere: în cotă parte în cazul în care pârâtul are un salariu sau alte venituri stabile sau într-o sumă bănească fixă când are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, conform art. 76 Codul familiei.

60. În speță, reclamanta pretinde că, pensia de întreținerea copiilor minori să fie stabilită în sumă bănească fixă, în mărime de 5.000 lei lunar.

61. Pe de altă parte, pârâtul, fiind tatăl copiilor minori și având obligația întreținerii acestora, prin intermediul reprezentantului său a susținut că, este de acord să achite pensia de întreținere în mărime de 2.000 lei lunar pentru fiecare copil, în legătură cu faptul că nu are un venit stabil și muncește peste hotare, în *****, ocazional.

62. La caz, reține instanța că obligația de întreţinere a copiilor minori de către părinții săi are ca finalitate asigurarea mijloacelor materiale necesare acoperirii cheltuielilor legate de hrană, îmbrăcăminte, locuinţă, îngrijirea sănătăţii, satisfacerea nevoilor social culturale ale copiilor precum şi a oricăror alte cheltuieli pe care le reclamă creşterea, educarea, învăţătura şi

pregătirea profesională a acestora.

63. Instanţa de judecată subliniază că, obligaţia de întreţinere a copiilor nu presupune doar realizarea unor anumite cheltuieli băneşti lunare. Această obligaţie generică (de întreţinere), pe lângă obligaţia de suportare a unor cheltuieli lunare, implică o sumedenie de alte obligaţii şi activităţi, care apar doar în procesul nemijlocit de îngrijire a copiilor minori şi care nu pot şi nu necesită a fi enumerate într-o hotărâre judecătorească.

64. Indubitabil, aceste subobligaţii şi activităţi care implică timp, efort fizic şi psihic. Dacă în timpul căsătoriei şi convieţuirii comune, aceste obligaţii pot fi repartizate echitabil între soţi, atunci în cazul desfacerii căsătoriei şi lipsei convieţuirii comune, aceste obligaţii revin soţului cu care copilul domiciliază după desfacerea căsătoriei.

65. Consideră instanța că, acest factor nu poate fi evitat de instanță la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

66. Instanța denotă că, la determinarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, instanța de judecată pornește de la interesul primordial al copilului, asigurarea acestuia a unui nivel suficient de asigurare material, în raport cu starea materială și familială și alte circumstanțe importante.

67. Menționează instanța că, potrivit informației eliberate de Biroul Naţional de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență, valoarea medie anuală a minimului de existență pentru anul 2025, în orașele mari, constituie 3.769,60 lei pentru copiii cu vârsta de 7–17 ani și 2.926,90 lei pentru copiii cu vârsta de 1–6 ani. (f.d.32)

68. Ceea ce ar însemna că părinții datorează întreținere copiilor săi în sumă de cel puțin 6.696,50 lei pentru ambii copii, însă întreținerea copiilor nu poate fi redusă doar la minimul necesar reglementat de datele statistice, deoarece o asemenea abordare a obligațiunilor părintești, ar duce la o dezvoltare și întreținere limitată al copilului atât pe plan material cât și spiritual.

69. Astfel, se reține că datele prezentate de Biroul Național de Statistică privind minimul de existență a copilului minor, nu constituie o normă legală imperativă de la care nu se admite o derogare, ci constituie un punct de referință de la care instanța de judecată pornește în determinarea cuantumului pensiei de întreținere, or, copilul minor este îndreptățit de a fi asigurat nu exclusiv doar cu minimul de existență ci cu un volum al întreținerii necesar bunei dezvoltări, educaționale, psihice și fizice ale acestuia.

70. În aceeași ordine de idei, articolul 18 alin.(1) al Convenţiei internaţionale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

71. Astfel, la stabilirea pensiei de întreținere a copiilor minori, instanța de judecată urmează să țină cont primordial de interesele copiilor și drepturile acestora de a beneficia de o întreținere corespunzătoare. În acest context instanța de judecată menționează că, în prezent copiii se află la educația și întreținerea mamei, care își exercită nu numai obligațiile patrimoniale, dar și obligațiile nepatrimoniale, ce ține de creșterea și îngrijirea zilnică a copiilor minori,

asigurându-i inclusiv cu spațiu locativ, cu îmbrăcăminte, încălțăminte, alimente etc., și suportând toate cheltuielile în acest sens.

72. În acest sens, urmează a fi menționată și jurisprudența CEDO care statuează că interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial *(cererea nr.43123/10 cauza P.K. vs Polonia)*.

73. Relevante la caz sunt și prevederile art. 3 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, potrivit căruia în toate deciziile care îi privesc pe copiii minori, fie că sunt luate de instanțe publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

74. Instanța de judecată menționează și faptul că, principiul primar al intereselor copilului, precum și caracterul său central în raport cu orice decizie privitoare la copil a fost expres consacrat în art. 9 al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului de la New York din 20 noiembrie 1989. În acest sens, Convenția nu se limitează la afirmarea dreptului copilului la viață, ci include concepția supraveţuirii dezvoltării lui.

75. Potrivit prevederilor art.27 al Convenției nominalizate, state părți recunosc dreptul oricărui copil la un nivel de viață suficient pentru a permite dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală și socială. Părinților și oricărei alte persoane, care au în grijă un copil, le revine în primul rînd responsabilitatea de a asigura, în limitele posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

76. Astfel, se impune a menționa că starea materială a părintelui sau opinia sa față de cuantumul pensiei de întreținere, pe care urmează să o achite, nu este un factor esențial și primordial, deoarece acesta în orice circumstanțe este obligat să asigure întreținerea copilului, necesară pentru o dezvoltare normală a acestuia. La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, în orice caz, instanța ține cont în primul rând de dreptul copilului de a beneficia de o întreținere corespunzătoare, precum și de interesele acestuia.

77. De altfel, cuantumul pensiei de întreținere nu poate fi limitat doar la satisfacerea necesităților minime a copilului, or, în toate cazurile este important de a asigura copilului condiții materiale necesare pentru o dezvoltare fizică și socială a acestuia. Stabilirea minimului de existență a unui copil minor nu denotă că, pentru întreținerea copilului vor fi suportate doar aceste cheltuieli, astfel că instanța a stabilit cuantumul pensiei de întreținere reieșind din interesul superior al copilului.

78. La caz, este de menționat că normele de drept național și internațional stabilesc că, răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului. În concluzie, instanța menționează că oricărui copil îi este recunoscut dreptul la un nivel de viață suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală și socială, iar părinților care au în grijă un copil, le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

79. De asemenea se menționează că, fiind un drept personal al minorilor, aceste sume de bani

sunt destinate pentru a asigura creșterea și dezvoltarea armonioasă a copiilor, un drept imperativ, or părinții au obligații de a asigura un trai decent copiilor, nu un coș minim de consum.

80. La caz, instanța constată că ambii copii minori locuiesc împreună cu mama, care asigură îngrijirea și educarea lor zilnică și suportă cheltuielile curente aferente întreținerii acestora. Potrivit avizului autorității tutelare, venitul familiei este constituit din salariul neoficial al reclamantei și remitențele efectuate de pârât în cuantum de aproximativ 10.000 lei.

81. Prin urmare, instanța constată că pârâtul participă într-o anumită măsură la întreținerea copiilor, însă această participare benevolă și variabilă nu oferă un nivel suficient de certitudine și stabilitate pentru a asigura în mod corespunzător obligația legală de întreținere.

82. Totodată, în ceea ce privește argumentele reprezentantului reclamantei referitoare la faptul că pârâtul ar realiza un venit lunar de aproximativ 3.000 euro în *****, instanța nu le poate reține, întrucât acestea nu au fost confirmate prin probe pertinente și concludente. Deși reprezentantul reclamantei a susținut că pârâtul lucrează în ***** și ar realiza un asemenea venit, la întrebările instanței a declarat că nu deține informații cu privire la venitul oficial al pârâtului, iar informațiile prezentate în acest sens au fost obținute din surse disponibile pe internet.

83. Instanța constată că informațiile generale cu privire la nivelul salariului minim sau al salariilor din ***** nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a concluziona că pârâtul realizează efectiv un venit lunar de 3.000 euro. Acestea nu confirmă existența unui raport de muncă al pârâtului, natura și durata activității desfășurate, cuantumul venitului efectiv obținut și caracterul regulat al acestuia.

84. Pe de altă parte, instanța nu poate reține nici argumentul pârâtului potrivit căruia pensia de întreținere în cuantum de 2.000 lei lunar pentru fiecare copil ar fi suficientă, doar prin prisma faptului că acesta nu are un loc de muncă stabil și realizează venituri ocazionale.

85. Instanța reiterează, că potrivit prevederilor Codului familiei, părinții au obligații egale față de copiii lor minori, indiferent dacă locuiesc împreună cu aceștia sau nu. Obligația de întreținere are caracter imperativ și prioritar, prevalând asupra altor cheltuieli sau angajamente personale ale părintelui obligat. Lipsa unui loc de muncă oficial nu exonerează părintele de obligația legală de a contribui la întreținerea copiilor săi.

86. Totodată, pârâtul nu a prezentat probe care să confirme existența unor circumstanțe obiective, precum incapacitatea de muncă, o stare de sănătate care să îi limiteze capacitatea de muncă sau alte împrejurări care să îi diminueze substanțial posibilitatea de a realiza venituri. Dimpotrivă, acesta a confirmat că desfășoară activitate de muncă peste hotarele țării, în *****, chiar dacă aceasta are caracter ocazional.

87. De asemenea, instanța ia în considerare faptul că reclamanta, în calitate de părinte cu care locuiesc copiii, contribuie la întreținerea acestora atât prin mijloace financiare, cât și prin exercitarea nemijlocită a obligațiilor de îngrijire, educare și supraveghere zilnică. Prin urmare, obligația de întreținere trebuie realizată de ambii părinți, în raport cu posibilitățile fiecăruia, și nu poate fi transferată integral asupra unuia dintre aceștia.

88. Deci, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, criteriul primordial îl constituie interesul superior al copilului, iar conform datelor Biroului Național de Statistică, minimul

de existență pentru un copil depășește semnificativ suma de 2.000 lei lunar. Suma propusă de pârât nu acoperă nici pe departe necesitățile reale privind alimentația, îmbrăcămintea, educația, asistența medicală și alte cheltuieli indispensabile dezvoltării armonioase a copiilor.

89. Întrucât copiii minori vor avea domiciliul stabilit cu mama, aceasta va suporta în mod direct și zilnic cheltuielile legate de întreținerea și educarea lor, inclusiv efortul fizic și emoțional aferent creșterii. În aceste condiții, contribuția financiară a tatălui trebuie să fie una reală și proporțională necesităților copiilor, nu simbolică.

90. Pe de altă parte, suma de 2.000 lei lunar pentru fiecare copil, recunoscută de pârât, este apreciată de instanță ca fiind insuficientă raportat la vârsta copiilor, necesitățile inerente creșterii și educării acestora, precum și la faptul că pârâtul este apt de muncă și desfășoară activitate peste hotare. Caracterul neregulat al veniturilor pârâtului nu poate constitui, în sine, un temei pentru diminuarea obligației sale de întreținere până la un nivel care nu corespunde necesităților rezonabile ale copiilor.

91. Prin urmare, apreciind în ansamblu starea materială și familială a ambilor părinți, necesitățile copiilor minori, contribuția efectivă a reclamantei la întreținerea acestora, participarea materială a pârâtului, caracterul neregulat și neprobat documentar al veniturilor acestuia, precum și faptul că nici venitul de 3.000 euro invocat de reclamantă, nici imposibilitatea pârâtului de a achita o sumă mai mare de 2.000 lei pentru fiecare copil nu au fost probate, instanța ajunge la concluzia că suma de 3.000 lei lunar pentru fiecare copil reprezintă un cuantum rezonabil și proporțional în circumstanțele concrete ale cauzei.

92. Instanța consideră că stabilirea pensiei de întreținere în cuantum de 3.000 lei lunar pentru fiecare copil permite realizarea unui echilibru just între interesele copiilor minori și situația materială a părinților. Or, interesul superior al copilului presupune nu doar asigurarea unui nivel corespunzător de întreținere, ci și stabilirea unei obligații reale și executabile pentru părintele obligat la plata pensiei de întreținere.

93. Tot aici, instanța subliniază că împrejurarea că pârâtul acordă benevol anumite sume de bani copiilor și procură haine, produse alimentare și alte bunuri necesare nu înlătură obligația legală de plată a pensiei de întreținere. Aceste contribuții pot fi apreciate ca participare efectivă a pârâtului la întreținerea copiilor, însă nu pot substitui obligația legală stabilită prin hotărârea judecătorească, în lipsa unui acord încheiat între părinți în condițiile legii.

94. Astfel, reieșind din prevederile legale enunțate mai sus, având în vedere că domiciliul copiilor minori ***** a fost stabilit cu mama sa Moțoc Corina, luând în considerație faptul că pârâtul fiind tatăl copiilor minori este obligat și el să participe la întreținerea lor, or, reieșind din sensul art.58 Codul Familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, în interesul suprem al copiilor minori, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial pretenția reclamantei privind încasarea pensiei de întreținere și de a încasa de la Sufrai Roman în beneficiul lui Moțoc Corina, pentru întreținerea copiilor minori *****, pensie de întreținere în sumă bănească fixă de 3.000 lei lunar pentru fiecare copil, începînd cu data de 04.03.2026 şi pînă la atingerea de către copiii a vîrstei de majorat, or, potrivit art.99 alin. (1) Codul familiei, instanţa judecătorească este în drept să hotărască încasarea pensiei de întreţinere de la data depunerii cererii.

95. ***Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța reține următoarele:***

96. În conformitate cu art.82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

97. În conformitate cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proportional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

98. Având în vedere faptul că, acțiunea înaintată de către reclamanta Moțoc Corina a fost admisă integral în latura cerințelor privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minor, iar ultima a suportat cheltuieli de judecată ce constau din taxa de timbru în sumă de 200 lei, fapt confirmat prin confirmarea de achitare a notei de plată nr. 00039696516238 din 04 martie 2026, precum și din taxa de stat în cuantum de 700 lei, fapt confirmat prin bon de serviciu din 04 martie 2026, anexate la dosar (f.d.3,4) instanța va încasa din contul pârâtului Sufrai Roman în beneficiul reclamantei Moțoc Corina cheltuielile de judecată suportate de către ultima sub forma taxei de timbru și taxei de stat.

99. Totodată, în conformitate cu art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

100. Alin.(1^1) aceluiași articol stipulează că, cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

101. Din suportul probatoriu anexat la materialele dosarului se atestă că, reclamanta Moțoc Corina în cadrul judecării cauzei a fost reprezentată de avocat Diana Sanduleac, în baza mandatului avocațional nr. 2411854 (f.d.2), iar pentru serviciile juridice acordate de către aceasta, reclamanta a achitat suma de 7000 lei.

102. Potrivit practicii Curţii Europene pentru Drepturile Omului, pentru probarea cheltuielilor suportate, partea care solicită să fie compensate trebuie să prezinte dovada achitării onorariului avocatului (dispoziţie de plată prin virament sau bon de plată).

103. Având în vedere că, circumstanțele date sunt probate prin ordin de plată seria/nr. DAA 74906827 din 04 martie 2026 (f.d.11), iar acțiunea formulată a fost admisă parțial, instanța de judecată conchide că cheltuielile suportate pentru asistență juridică urmează a fi încasate de la pârâtul Sufrai Roman în beneficiul reclamantei Moțoc Corina în mărime de 5.000 lei, proporțional părții admise a cerințelor.

104. Cu referire la argumentele reprezentantului pârâtului potrivit cărora cheltuielile de judecată urmează a fi suportate de către reclamantă în temeiul art. 97 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate.

105. În acest sens, instanța reține prevederile art. 97 alin. (3) Cod de procedură civilă, potrivit cărora, dacă reclamantul a intentat acțiunea fără a înainta în prealabil pretenții pârâtului, iar pârâtul a recunoscut în judecată imediat pretențiile, cheltuielile de judecată se suportă de către reclamant.

106. Prin urmare, norma citată reglementează o situație particulară privind repartizarea

cheltuielilor de judecată și urmează a fi aplicată în raport cu natura pretențiilor deduse judecății și cu circumstanțele concrete ale cauzei.

107. În speță, instanța reține că pretențiile formulate de reclamantă privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere nu sunt supuse, prin lege, unei proceduri prealabile obligatorii de soluționare a litigiului. Or, legislația aplicabilă acestor raporturi juridice nu condiționează sesizarea instanței cu asemenea pretenții de înaintarea prealabilă către pârât a unei reclamații, notificări sau somații și nici nu instituie obligația reclamantului de a parcurge o procedură extrajudiciară prealabilă.

108. În aceste condiții, împrejurarea că reclamanta nu a înaintat anterior sesizării instanței o pretenție prealabilă pârâtului nu poate constitui temei pentru transferarea asupra reclamantei a cheltuielilor de judecată.

109. Mai mult, chiar presupunând că lipsa unei pretenții prealabile ar putea fi avută în vedere în sensul art. 97 alin. (3) Cod de procedură civilă, cea de-a doua condiție prevăzută de norma respectivă – recunoașterea imediată a pretențiilor de către pârât – nu este întrunită în prezenta cauză.

110. Astfel, reclamanta a solicitat încasarea pensiei de întreținere în cuantum de 5.000 lei lunar pentru fiecare copil, în timp ce pârâtul, prin reprezentantul său, a declarat că este de acord cu achitarea doar a câte 2.000 lei lunar pentru fiecare copil. Prin urmare, pârâtul nu a recunoscut pretenția reclamantei în cuantumul solicitat, ci a formulat o poziție procesuală diferită.

111. În consecință, instanța constată că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 97 alin. (3) Cod de procedură civilă pentru suportarea cheltuielilor de judecată de către reclamantă, motiv pentru care argumentele reprezentantului pârâtului în această parte urmează a fi respinse.

112. Totodată, reține instanța că potrivit art.90, lit. l) Cod de procedură civilă, Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

113. La fel se va reține că, în corespundere cu prevederile art. 98 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

114. În temeiul prevederilor art.83 alin.(2) Cod de procedură civilă, În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

115. În conformitate cu art.85 alin.(1) Cod de procedură civilă, (1) Scutirile de taxa de stat şi/sau de taxa de timbru sunt prevăzute în pct.1 al anexei nr.2 la Legea taxei de stat nr.213/2023.

116. Astfel, potrivit pct.1, subpunct 1.1.2 al anexei nr.2 la Legea taxei de stat nr.213/2023, se scutesc de la achitarea taxei de stat reclamanții în acțiunile privind încasarea pensiei de întreținere.

117. În conformitate cu prevederile art. 87 alin.(1) lit. c) Cod de Procedură Civilă, valoarea

acțiunii se determină din suma totală a obligațiilor de plată pe un an – în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere.

118. Astfel, luând în considerație dispozițiile legale citate supra, instanța de judecată va încasa de la Sufrai Roman în beneficuil statului taxa de stat în sumă de 2.709, 97 lei.

119. La fel, instanţa ajunge la concluzia încasării taxei de stat la înregistrarea divorţului, din contul în cote părți egale, de la Sufrai Roman și Moțoc Corina.

120. Aici se va reține că potrivit cap. 2, pct. 2.2, subpunct 2.2.2 Anexa nr. 1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 în vigoare din 01.01.2024, pentru înregistrarea actelor de stare civilă, eliberarea documentelor de stare civilă (certificatelor, extraselor), precum și pentru emiterea certificatelor și extraselor de pe actele de stare civilă noi ca rezultat al modificării sau reconstituirii actelor de stare civilă: pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei în baza hotărârii judecătorești sau a încheierii notarului se achită taxa de stat în sumă de 500% din unitatea convenţională.

121. Astfel, raportând norma vizată la speța dată, instanța de judecată va dispune încasarea cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat la eliberarea certificatului de desfacere a căsătoriei în Serviciul de Stare Civilă, în mărime de 500 % din unitatea convențională (echivalent cu 250 lei) în cote părți egale, de la Moțoc Corina 125 lei și de la Sufrai Roman 125 lei.

122. De asemenea, instanța ține important de menționat că, conform alin. (1) lit. a) art. 256 Codului de procedură civilă al RM, urmează a fi executate imediat ordonanţa sau hotărîrea judecătorească prin care pîrîtul este obligat la plata: a) pensiei de întreţinere.

123. Totodată, alin. (1^1) din același articol stabilește că, instanța care a pronunțat ordonanța sau hotărârea judecătorească prevăzută la alin. (1) stabilește în cuprinsul dispozitivului un termen rezonabil de executare benevolă de către pârât a obligației sale, care nu poate depăși 15 zile de la pronunțarea ordonanței sau a hotărârii judecătorești.

124. În acest context, instanța ajunge la concluzia de a stabili pârâtului Sufrai Roman un termen de 15 zile, de la data pronunțării prezentei hotărâri, pentru executarea benevolă a obligației stabilite.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241 Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Moțoc Corina împotriva lui Sufrai Roman în calitate de intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Nord-Vest, ATAS Nord-Est privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere copiilor minori.

Se desface căsătoria între Moțoc Corina, IDNP: *****şi Sufrai Roman IDNP: ***** încheiată la data de 29.08.2013, la OSC ***** înregistrată în Registrul actelor de stare civilă sub nr.590.

Se stabilește domiciliul copiilor minori ***** și ***** a.n.***** cu mama Moțoc Corina.

Se încasează de la Sufrai Roman în beneficiul lui Moțoc Corina pensia pentru întreţinerea copiilor minori ***** și ***** a.n.***** în sumă bănească fixă în mărime de 3000 (Trei mii) lei, lunar,pentru fiecare copil, începînd cu data de 04.03.2026 şi pînă la atingerea de către copiii a vîrstei de majorat.

Se încasează de Sufrai Roman în beneficiul lui Moțoc Corina cheltuielile der judecată în mărime de 900 (Nouă sute) lei cu titlu taxei de stat și taxei de timbru și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 (Cinci mii) lei, proporțional părții admise a cerințelor.

În rest pretențiile se resping.

Taxa de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei în baza hotărârii instanţei de judecată în mărime de 500 % din unitatea convențională (echivalent cu 250 (două sute cincizeci) lei) se încasează în cote părți egale, de la Moțoc Corina 125 (una suta douăzeci și cinci) lei și de la Sufrai Roman 125 (una suta douăzeci și cinci) lei.

Se încasează de la Sufrai Roman în beneficuil statului taxa de stat în sumă de 2709 (Două mii șapte sute nouă) lei 97 bani.

Conform alin. (1) art. 256 Codului de procedură civilă al RM în partea încasării pensiei de întreţinere, prezenta hotărâre urmează să fie supusă executării imediate.

Se stabilește un termen de 15 (cincisprezece) zile, de la pronunțarea prezentei hotărâri, de executare benevolă de către pârât a obligaţiei sale.

În conformitate cu alin.(4) art.108 Codul Familiei, Hotărârea instanţei judecătoreşti prin care s-a stabilit pensia de întreţinere într-o sumă bănească fixă reprezintă un titlu executoriu. În cazul în care debitorul întreţinerii nu efectuează plata pensiei în cuantumul stabilit, creditorul se poate adresa executorului judecătoresc în a cărui rază teritorială se află domiciliul debitorului întreţinerii pentru executarea silită a hotărârii

Copia hotărîrii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se transmite Agenției Servicii Publice.

Hotărîrea cu drept de atac în termen de 30 zile, de la pronunțarea dispozitivului, la Curtea de Apel Nord prin intermediul Judecătoriei Bălţi.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Snejana Dubceac**